

Vadim Panov
MASKVOS KLUBAS
Mokslinis fantastinis romanas

Netolimoje ateityje galingiausios pasaulio korporacijos, suvienijusios savo jėgas su didžiausiais visų žemynų miestais, sukurs dar neregėtus galios darinius - Anklavus. Taip Žemėje, be kitų, atsiras Edinburgo Anklavas, Frankfurto Anklavas ir pats kraupiausias - Maskvos Anklavas.

Netrukus nutekės informacija, kad viena Maskvos Anklavo korporacija sukūrė neišsenkantį energijos šaltinį. O va dėl šitokio grobio tiesiog pasius ir pavieniai hakeriai, ir daugybė korporacijų. Tačiau ypač suinteresuota pavogti naująjį išradimą yra Kinijos žvalgyba, nes turi sučiupusi geriausią pasaulio virtualybės laužytoją Žuvėdrą.

Iš rusų kalbos vertė NIDA JAKUBAUSKAITĖ
Serija "Pasaulinės fantastikos Aukso fondas"
355 tomas. Serija įkurta 1990m.

Вадим Панов
МОСКОВСКИЙ КЛУБ
Москва, ЭКСМО, 2005

Copyright © by Vadim Panov 2005

Cover art copyright © by Stephan Martiniere, 2003
Vertimas į lietuvių kalbą © leidykla "Eridanas", 2006
Elektroninė versija © Knygute.lt, 2010

“Išreikšdamas vieningą visų JTO narių nuomonę Generalinis sekretorius užbaigė tris dienas trukusius debatus ir pasirašė Rezoliuciją dėl Anklavų statuso. Taigi stambiausios Pasaulio korporacijos galutinai ištrūko iš valstybių kontrolės. Savo kalboje Generalinis sekretorius pabrėžė, kad globalizacija įžengė į visiškai naują etapą: “Anklavų įkūrimas leis mokslui ir verslui dar geriau tarnauti visos žmonijos interesams...”

“NY Post” naujienų agentūros pranešimas

“Ta jų vieninga nuomonė - visiška nesąmonė!”

“O tu norėjai, kad jie parašytų tiesą? Kad koncernų vadovai pateiktų ultimatumą, kad pagrasintų sugriauti pasaulio ekonomiką? P pinigų maišai bijo Naftos karų atsinaujinimo ir bando pasislėpti. Džiaukitės, kad jie sutiko dalintis tyrimų rezultatais...”

“Dalintis? Nuo kada gi mokslas priklauso korporacijoms?”

“Nuo tada. Pas mus į Edinburgą persikraustė beveik visi Oksfordo profesoriai. Po Didžiųjų Albanijos Susišaudymų beveik niekas nebenori

gyventi pietuose, neramu ten dabar. Senie-
siems europiečiams Anklavai - išsigelbėji-
mas...”

“Galėtų ir į Ameriką...”

“O kas jiems leis? Valdžios kalba trumpa:
arba į Edinburgą, arba sėdėkit, kur sėdit. To-
dėl škotų Anklavas, galima sakyti, jau vei-
kia...”

“Kinai pareiškė, kad sutinka suteikti Anklavų
statusą trims didžiausiems miestams salų
provincijose, bet tik tuo atveju, jeigu impera-
torius atsisakys sosto...”

Mašinistų forumas (ištraukos)

“Valstybės institucijos neturi teisės būti ne-
priklausomų korporacijų savininkėmis, jos ne-
turi teisės į jokią nuosavybės formą ir jokią jos
dalį. Nepriklausomų korporacijų akcijas bei
įsipareigojimus leidžiama parduoti tik priva-
tiems asmenims bei Anklavuose užregistruo-
toms kompanijoms. AST [Anklavų Saugumo Tar-
nyba] turi teisę pareikalauti, kad pageidaujan-
tieji įsigyti nepriklausomų korporacijų akcijų
paketus deklaruotų savo finansavimo šalti-
nius. AST turi teisę anuliuoti įvykusius sando-
rius...”

“Anklavuose veikia šiame Kodekse išvardinti įstatymai, taip pat vidinės taisyklės, kurias korporacijos kuria drauge su AST...”

Anklavų Kodeksas (ištraukos)

Politikai netikėjo Anklavų gyvybingumu. Atrodė, kad netekusios pelningiausių valstybės užsakymų korporacijos neišsilaikys, pripažins savo pralaimėjimą ir atsisakys politinės nepriklausomybės. Dalis tų prognozių pasitvirtino: maždaug trečdalis nepriklausomybę paskelbusių korporacijų bankrutavo. Visos jos buvo išparduotos dalimis - tiksliai taip, kaip reikalavo Kodekso taisyklės. Užtat likusios įveikė sunkius kūrimosi metus ir sugebėjo pakeisti pasaulį.

Ir susigrąžino valstybės užsakymus...

PROLOGAS

Likus dviem mėnesiams iki aprašomų įvykių

ANKLAVAS: SINGAPŪRAS

TERITORIJA: CENTRINĖ VERSLO SRITIS

PAN PACIFIC HOTEL

YRA PASIŪLYMŲ, KURIŲ NEATSISAKOMA

“Gandai apie neregėtą MosTech’o inžinierių atradimą savo darbą padarė - jo akcijos jau savaitę nesulaikomai kyla. Biržos lošėjai oficialių patvirtinimų nelaukia ir supirkinėja...”

Žuvėdra išjungė “balalaikos” transliuojamą laidą, užsirūkė ir lėtai nužingsniavo į kalniuką kylančia gatve.

“The Financial Info” buvo tituluojama pačia patikimiausia iš visų verslo naujienų agentūrų, ir jeigu jau jos analitikai panaudojo žodžius “neregėtas” ir “nesulaikomas”, tai pasaulio biržose, matyt, tikrai kilo ažiotažas. Gerai suplanuotas ažiotažas. “Lošėjai nelaukia oficialių patvirtinimų”? Korporacijos nemėgsta rodyti savo kozirių, o jeigu čia kalbama apie tikrai

“neregėta” atradimą, tai informacijos apie jį galima laukti ir mėnesį, ir visus metus. Bet kaip tik prieš savaitę pradėjo sklaidyti gandai, kad kažkas sėkmingai atakavo MosTech’o tinklą. Žuvėdra buvo laikomas vienu iš geriausių pasaulyje *laužytojų* ir jis nė trupučio neabejojo, kad tie gandai - melas. Bet biržos rykliai užkibo ant puikiai surežisuotos dezinformacijos nesuprasdami, kad visame pasaulyje tėra vienuolika žmonių, kurie sugebėtų įsilaužti į tokio monstro, kaip MosTech’as, tinklus. Ir dabar kai kas džiaugsmingai trina rankas skaičiuodamas pelną, o kai kam teks, iš visko sprendžiant, imtis patikrinimo...

- Prašau, sere! - pasipūtęs šveicorius paslaugiai atlapojo duris ir kuo mandagiausiai nusilenkė.

Singapūro anklavas priklausė Rytų kalbų zonai, žmonės čia kalbėjo kiniškai, bet Žuvėdra ne be reikalo išmetė šitiek pinigų kokybiškai vertimo programai: šveicoriaus frazę jo “bala-laika” išvertė ir perdavė vos per dvi sekundes. Bet viskas buvo aišku ir be jos: visi šveicoriai visame pasaulyje visada sako tą patį, gaila tik, kad mažai jų beliko, tų šveicorių - lankytojus dažniausiai pasitinka fotoelementai, bet “Pan Pacific” specializavosi aptarnauti solidžią pub-

liką ir patosiškumu toli pranoko net garsųjį "Dėdė Stiopą" Maskvoje.

Žuvėdra atsainiai švystelėjo nuorūką į prašmatnią stiklinę šiukšlių dėžę - su holografiniu paveikslu bei paaukuotos bronzos apvadais - ir žengė prie liftų. Šveicorius jau lankstėsi kitam klientui, portjė šypsojosi lyg sutikęs seniai matytą draugą, liftininkai pasitempė ir sustingo prie kabinų pasiruošę nugabenti jus į bet kurią aukštą, o jeigu įsakysite - tai ir ant rankų nunešti tiesiai į numerį.

"Tik ne šį kartą, - mintyse nusišaipė laužytojas jau stovėdamas lifte. - Į kambarį, kurio man reikia, jūs, vyručiai, kojos neįkelsit".

Anksčiau Žuvėdrai nebuvo tekę lankytis Pan Pacifik'e, bet jis gerai žinojo, kas jo laukia. Pats brangiausias numeris pačiame brangiausiame viešbutyje pačiame brangiausiame Singapūro Anklavo rajone. Devintasis apsaugos nuo pasiklausymo lygis. Stacionarūs nanoskopai kiekvienoje patalpoje. Papildoma langų ir sienų izoliacinė danga, galingi slopintuvai, gesinantys bet kokį signalą. Viename iš gretimų numerių - operatorių punktas, kur nemažiau kaip šeši darbuotojai kuo atidžiausiai seka, kad pokalbis išliktų konfidencialus; dar kitame sėdi apsaugininkai. Be to, laužytojas spėjo

pastebėti, kad netrūksta asmens sargybinių. Pakeliui iš holo į reikiamą aukštą Žuvėdra suskaičiavo ne mažiau kaip dvidešimt karių, perrengtų padavėjais, liftininkais, valytojais ir portjė... O viršuje jie jau visai nebesivaržė: trys civiliais drabužiais stovėjo prie liftų, trys prie numerio durų ir dar keturi vaikštinėjo po visą koridorių. Visos laiptinės į kitus aukštus irgi tikriausiai užblokuotos. Žuvėdra žinojo, kad "Pan Pacific" priklauso vietinei triadai, Singapūre vyrukai iš Padangių Imperijos apskritai jautėsi labai tvirtai, bet kam prireikė šitaip stiprinti apsaugą?

"Ar aš toks svarbus guzas?"

Žuvėdra vos pastebimai šyptelėjo. Visada norisi patikėti, kad didelis sujudimas kilo dėl tavęs, bet, deja. Čia, matyt, svarbesni buvo tie, kurie atvažiavo į susitikimą. Tao perspėjo, kad bus ne vienas.

Laužytojas neskubėdamas praėjo pro sargybinius. Ramūs, truputį melancholiški veidai, laisvos atsipalaidavimo pozos. Vienas netinkamas krustelėjimas - ir jie ims šaudyti. Ir išsirikiaavę profesionaliai: bet kuris taikins patenka į kryžminę ugnį.

"Kažkoks Didelis Viršininkas nusprendė pasižiūrėti, kokią Auksinę Žuvelę sužvejojo Tao.

Malonu, malonu, savimeilę labai netgi paglosto. Manęs tikrai laukia nepaprastas uždavinys...”

- Prašau išskėsti rankas.

Žuvėdrai nereikėjo prisistatinėti, čia jį ir taip pažinojo. Skeneris apčiupinėjo kūną, o paskui jį perbėgo greiti ir vikrūs pirštai - kai kuriems saugumo tarnybos darbuotojams būdavo operuojamos pirštų nervų ataugos ir apgauti tokius tikrintojus būdavo sunkiau negu stacionarių nanoskopą.

- Prašau palikti čia “balalaiką”.

Laužytojas tylėdamas išsitraukė iš galvos trikampį lustą ir ištiesė jį sargybiniui, nesąmoningai pastebėdamas, kaip keistai nuskambėjo kino lūpose rusiškas žodis, kuriuo buvo vadinamas Amerikoje išrastas prietaisėlis.

- Užeikit.

Pulkininkas Tao tikrai buvo ne vienas. Kampe stovėjo didžiulis gilus fotelis, o jame prasmegęs kone iki ausų sėdėjo antrasis kinas - neperprantamo veido seneliukas baltais it sniegas plaukais ir brangiu kostiumu.

- Ponas Liao, - trumpai pristatė seneliuką pulkininkas ir pagarbiai nusilenkė didžiajam foteliui. - Ponas Liao pareiškė norą susipažinti

su jumis.

- Tai turbūt didelė garbė, - atsiduso Žuvėdra.

- Jūs atspėjote, - santūriai linktelėjo Tao ir priėjo prie baro: - Džino su toniku kaip paprastai?

- Taip.

Žuvėdra vis dar kamavosi už poros žingsnių nuo durų.

- Prisėskite ant va toso sofutės, - svetingo šeimininko tonu ĮSAKĖ pulkininkas.

Laužytojas pakluso. Vietelę jam parinko gerą - paslaptinę senio kasiną. Vietelę jam parinko gerą - paslaptinę senio kasiną kaip ant delno, pats nepatekdamas į laužytojo akiratį.

- Jūsų džinas.

- Dėkoju.

Tao - įkūnytas paslaugumas, Liao - įkūnytas santūrumas ir jis per vidurį. Tarp kūjo ir priekalo. Ponas Liao, pulkininkas Tao, laužytojas Žuvėdra... Žuvėdra staiga suprato, kad iš jo niko net neįmanoma nustatyti lyties: nėra tinkle tokios sąvokos "laužytoja". Laužytojas Žuvėdra - ir viskas. O kas slepiasi už niko, sužinoti nepaprastai sunku. Ir kinai čia labai tinka: Liao, Tao. Paprasti, neįmantrūs vardai. Išgalvoti? Tikriausiai. Argi save gerbiantis žval-

gybininkas išduos savo tikrąjį vardą kažkokiam agentui? Be to, šitame kambaryje buvo tik vienas tikras žvalgybininkas - ponas Tao. Kad senis - kur kas svarbesnė persona, Žuvėdra suprato iš karto. Visai įmanoma, kad jis - iš pačių aukščiausių Padangių Imperijos sluoksnių. Ir jam tikrai nėra prasmės atvirai kalbėti su kažkokiu laužytoju.

“Ką gi jūs čia rezgat?”

- Man patikėta pranešti, kad operacija, kurią jūs vykdėte Keiptauno Anklave, paliko patį palankiausią įspūdį. Mes labai patenkinti šituo bendradarbiavimu, Žuvėdra. Mes aukštai vertiname mūsų draugystę.

“Draugystę?! Suskis tu siauraakis!”

- Nuo mūsų partnerystės pradžios aš jaučiuosi kur kas... tvirčiau, - atsargiai ir pačiu rimčiausiu tonu atsakė Žuvėdra. “Šitie bjaurybės skaito žmonių mintis neprasiau negu nanoskopai!”

- Man patiko, kaip tiksliai jūs apibūdinote mūsų bendradarbiavimo teikiamus privalumus, - šyptelėjo Tao. - Tvirtas pasitikėjimas savimi, tikrumas dėl ateities didelė retenybė mūsų dienomis. Tik patikimi draugai gali visa tai suteikti. Argi ne taip?

- Taip.

- Džiaugiuosi, kad mes suprantame vienas kitą. Ir džiaugiuosi, kad jūs taip greitai atsilieptėte į kvietimą susitikti.

“O kas neatsilieptų? Kas neatsilieptų, pakliuvęs į mano padėtį?”

Persaldintas rytietiškas mandagumas jau pradėjo nervinti, bet laužytojas laikėsi nei gestu, nei veido išraiška neišduodamas kylančio pykčio.

Kas galėtų neatsiliepti?

Nuo tigro galima slapstytis, bet kai jis jau ant tavo nugaros, reikia tartis. Visa laimė, jog kai kurie tigras moka kalbėti. Devynerius metus Žuvėdra kvailino pačias geriausias apsaugos tarnybas. AST ir FTB, Europolą ir rusus, omariečius ir indus - niekas nesugebėjo jo pagauti. Devyneri laisvės metai... Bet kinai buvo atkaklūs. Septynerius metus jie sekė legendinio laužytojo pėdomis nuo to karto, kai per žaibišką reidą į Tokijo Anklavą Žuvėdra nulaužė “NDC” korporacijos tinklą ir paviešino jos ryšius su valstybinėmis Padangių Imperijos institucijomis....